

Драмата на Аза, изправен пред други обстоятелства в живота си, осветява по нов начин личните светове на Ана, Теодоси и Велизар. Уютът на предишните образи, на миналите и настоящи привидности се разпада и изборът на личността зависи от ефективността на новите речници. Към края на представлението маските падат и комедиите се превръщат в прости човешки драми. Парадоксите не могат да скрият нищо, изповедите се увеличават. Идват самотата, празнотата, очакванията, разминаванията. На финала в неизкоренимата ирония на гласа на професора-медик се прокрадва тъга и несигурност. Героят-режисьор е сам, без удобната протеза на играта-забава и смеха. Професорът по анатомия е разобличен и изоставен от всички, а в думите на Ана вместо утеша и подкрепа читателят разчита поредния ироничен обрат в живота му - „Човекът е като феникс, Харалампи! Може да се роди заново от пепелта си.“ Такова ново-раждане е знак за продължаващата житейска шега със скептика, чуждо на житейската му философия и нрав и може би невъзможно. Ремарките загатват за всевъзможен обрат, за продължаващата игра между привидност и реалност. Тази заложена двойственост в езика и действията на персонажите е търсената художествена стратегия от автора. Амбивалентността в драматическата комуникация е опит да се излезе от клопките на светското общуване и унификация на персонажите, направили трагикомичен порива на личността да се самоопредели, да излез от капана на нормативните културни и социални жестове. Тя е форма, в която се загатва за интимното желание на персонажа да изговори неизразимото, забраненото или отмествено от ежедневието дълбоко Аз, да огласи невидимото за Другите.

На сюжетно ниво и двете пиеси тръгват от феминистичния вариант на Вазовите службогонства и опират до мелодраматичното клише в драмите през 30-те и 40-те години. Те иронизират трагикомичните усилия на цяло десетилетие в българската драма, което трябва да легитимира новите идеини и естетически насоки в литературния процес. Придържането към всякакви крайни тези и постановки е трагикомично - това е посланието на мислещите Димови герои.